

KÖZÖS KÖZLEMÉNY

**ÁRUK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK
ÖSSZEHASONLÍTÁSA: AZ
EGYÉRTELMI SÉGET ÉS PONTOSSÁGOT
NÉLKÜLÖZŐ KIFEJEZÉSEK KEZELÉSE,
VALAMINT A CANON-KRITÉRIUMOK ÉS
EGYÉB TÉNYEZŐK KÖZÖS
ÉRTELMEZÉSE**

2025. MÁRCIUS

1 HÁTTÉR

Az [Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hálózatának](#) szellemi tulajdoni hivatalai folytatják együttműködésüket a védjegyek és formatervezési minták gyakorlatainak közelítése terén. Megállapodtak egy, a védjegyekre vonatkozó további közös gyakorlatról szóló dokumentumban, amely néhány általános elvet állapít meg az áruk és szolgáltatások összehasonlításával kapcsolatban, nevezetesen az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelésének témakörében, valamint a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezésével kapcsolatban, továbbá néhány példával illusztrálja az elfogadott megállapításokat. A közös gyakorlat alkalmazási körébe tartozó és az azon kívül eső konkrét kérdéseket a dokumentum 1.3. pontja részletezi.

A Hivatal a közös gyakorlatot ebben a közös közleményben teszi közzé az átláthatóság, a jogbiztonság és a kiszámíthatóság további fokozása céljából, hogy az mind a védjegybírálok, mind a felhasználók javát szolgálja.

2 A KÖZÖS GYAKORLAT

Az alábbi szöveg a közös gyakorlat főbb üzeneteit foglalja össze. A teljes szöveg a jelen közös közlemény mellékletében található.

A KÖZÖS GYAKORLAT LEGFONTOSABB ÜZENETEI

(A) Az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése

KULCSFOGALMAK

Az áruk és szolgáltatások egyértelműsége és pontossága; Az áruk és szolgáltatások szó szerinti értelmezése

A közös gyakorlat első szakasza felvázolja az áruk és szolgáltatások egyértelműségére és pontosságára vonatkozóan az IP TRANSLATOR ítélet ⁽¹⁾ és a védjegyirányelv ⁽²⁾ alapján meghatározott útmutatást, valamint [Az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról](#) szóló CP1 közös gyakorlat elveit. Hangsúlyozza, hogy az ilyen egyértelműség és pontosság alapvető követelmény az oltalom terjedelmének meghatározása és ezáltal a jogbiztonság biztosítása érdekében. Ajánlja továbbá, hogy a szellemi tulajdoni hivatalok tájékoztassák a jogosultakat arról, hogy biztosítaniuk kell, hogy az áruk és szolgáltatások jegyzékében csak egyértelmű és pontos kifejezések szerepeljenek, és példákat hoz arra, hogyan lehet ezt elérni. A közös gyakorlatnak ez a szakasza az áruk és szolgáltatások szó szerinti értelmezésére vonatkozó, a védjegyirányelvből származó további részletekkel folytatódik.

⁽¹⁾ A Bíróság 2012. június 19-i ítélete, IP Translator, C-307/10, ECLI:EU:C:2012:361

⁽²⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv

VONATKOZÓ ÍTÉLKEZÉSI GYAKORLAT ÉS LEVEZETETT ELVEK

Kötelezettség arra vonatkozóan, hogy az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést az összehasonlításban ne zárják ki kezdettől fogva pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára hivatkozva; Az áruk és szolgáltatások jegyzékének egyértelmű és pontos összeállítására vonatkozó kötelezettség megsértéséből eredő haszon tilalmának elve

Ez a szakasz röviden megemlíti a vonatkozó ítéletekből származó legfontosabb elveket. Kimondja, hogy a korábbi védjegyben szereplő, az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéseket nem lehet kezdettől fogva kizárni az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során, pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára hivatkozva. Ezenkívül leírja, hogy az áruk és szolgáltatások jegyzékében szereplő bármely, az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést nem lehet az ilyen kifejezést tartalmazó védjegy jogosultja/tulajdonosa számára kedvező módon értelmezni. Végül kifejti, hogy a lajstromozott védjegy nem törölhető azon indokkal, hogy az árukat és szolgáltatásokat megnevező kifejezések nem egyértelműek és pontosak.

A KÖZÖS GYAKORLAT ALAPJÁUL SZOLGÁLÓ PREMISSZÁK

Ez a szakasz több olyan premisszát határoz meg, amelyek a közös gyakorlat elveinek alkalmazásakor igaznak tekintendők. Az első ezek közül az, hogy az összehasonlítandó kifejezés nélküli az egyértelműséget és a pontosságot, hogy az illetékes hatóság számára nem állnak rendelkezésre olyan lehetséges eljárási lépések vagy egyéb körülmények, amelyek segíthetnének az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezés tisztázásában, és a jogosult nem tett intézkedéseket annak további pontosítására. A második arra vonatkozik, hogy figyelembe kell venni az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések természetes és szó szerinti jelentését, valamint a vonatkozó ítélkezési gyakorlatból levezetett elveket. A harmadik megállapítja, hogy a dokumentum 2.1.3.2. pontjában szemléltető hivatkozásként használt példák [Az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról szóló közös gyakorlatból \(CP1\)](#) származnak.

Egy korábbi vagy támadott védjegyben szereplő, az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések összehasonlításakor figyelembe veendő elvek

Korábbi vagy támadott védjegyben szereplő, az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések nem zárhatók ki eleve az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára való hivatkozással. Ezek a kifejezések azonban csak akkor vehetők figyelembe, ha a természetes és szó szerinti jelentésüket tulajdonítják nekik, továbbá szem előtt tartják a Nizzai Osztályozást. Az ilyen kifejezések használata nem értelmezhető úgy, hogy az olyan árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó igényt tartalmaz, amelyek nem érthetők ebben az értelemben. Továbbá, ha egy kifejezés nem egyértelmű és pontos, és nem teszi lehetővé az illetékes hatóságok számára, hogy kizárólag ezen az alapon egyértelműen meghatározzák az e kifejezés által lefedni kívánt oltalom terjedelmét, akkor az nem értelmezhető a korábbi vagy a támadott védjegy jogosultja számára kedvező módon.

Azonos vagy szinonim, az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezés kezelése, ha az egyaránt vonatkozik a korábbi védjegyre és a támadott védjegyre is

Ha mindkét védjegy pontosan ugyanazt az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést tartalmazza, mint például „gépek” (7. osztály), vagy olyan egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéseket, amelyek szinonimák, mint például „műanyagból készült áruk” és „műanyag cikkek” (mindkettő a 20. osztályba tartozik), akkor a kifejezések teljesen egybeesnek, ezért azonosnak kell tekinteni őket.

(B) A Canon kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése

KULCSFOGALMAK

Áruk és szolgáltatások összehasonlítása; Tényezők

E szakasz célja bizonyos fogalmak tisztázása. Először is megjegyzi, hogy bár a Nizzai Osztályozás nem meghatározó az áruk és szolgáltatások összehasonlítása szempontjából, az osztályokhoz fűzött magyarázó feljegyzések hasznosak lehetnek az osztályok egyes jellemzőinek meghatározása szempontjából. Bevezeti továbbá a Canon-kritériumokat és más tényezőket, azaz az áruk és szolgáltatások hasonlóságának értékelése során figyelembe veendő, az Európai Unió Bírósága által meghatározott különböző tényezőket.

A TÉNYEZŐK KÖZÖS MEGHATÁROZÁSAI ÉS ÉRTELMEZÉSEI

Jelleg; Rendeltetés; A használat módja; Kiegészítő jelleg; Versenyben; Forgalmazási csatornák; Érintett közönség; Szokásos származás

Ez a szakasz tartalmazza azoknak a tényezőknek a nem kimerítő felsorolását, amelyeket figyelembe kell venni az áruk és szolgáltatások hasonlóságának értékelésekor, nevezetesen a következőket: jelleg, rendeltetés, a használat módja, kiegészítő jelleg, az, hogy az áruk vagy szolgáltatások versenyben állnak-e egymással, a forgalmazási csatornák, az érintett közönség és a szokásos származás. Tartalmazza továbbá az elfogadott közös fogalommeghatározásokat és értelmezéseket, valamint a vonatkozó példákat is. Kiemeli, hogy ezeknek az információknak az a célja, hogy útmutatást nyújtsanak az értékelés során, és nem az, hogy konkrét eredményekre utaljanak.

A TÉNYEZŐK ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ KÖZÖS ELVEK

A tényezők közötti összefüggés; Az egyes tényezők jelentősége/súlya az értékelésben, és annak lehetősége, hogy egyetlen kritérium az összehasonlított áruk és szolgáltatások hasonlóságának megállapításához vezet; Az összehasonlítási tényezők alkalmazhatósága olyan helyzetekre, amikor i. az árukat más árukkal hasonlítják össze, ii. az árukat szolgáltatásokkal hasonlítják össze, és iii. a szolgáltatásokat más szolgáltatásokkal hasonlítják össze

E szakasz célja az értékelés során figyelembe veendő tényezők alkalmazására vonatkozó közös elvek bemutatása. Először is hangsúlyozza, hogy a tényezők értékelése során figyelembe kell venni a piacon fennálló valós helyzetet, mivel ez hatással lehet egyes tényezőkre. Ezután az esetlegesen egymással összefüggő tényezők csoportjaira vonatkozó információk következnek. Ezt követi annak áttekintése, hogy az

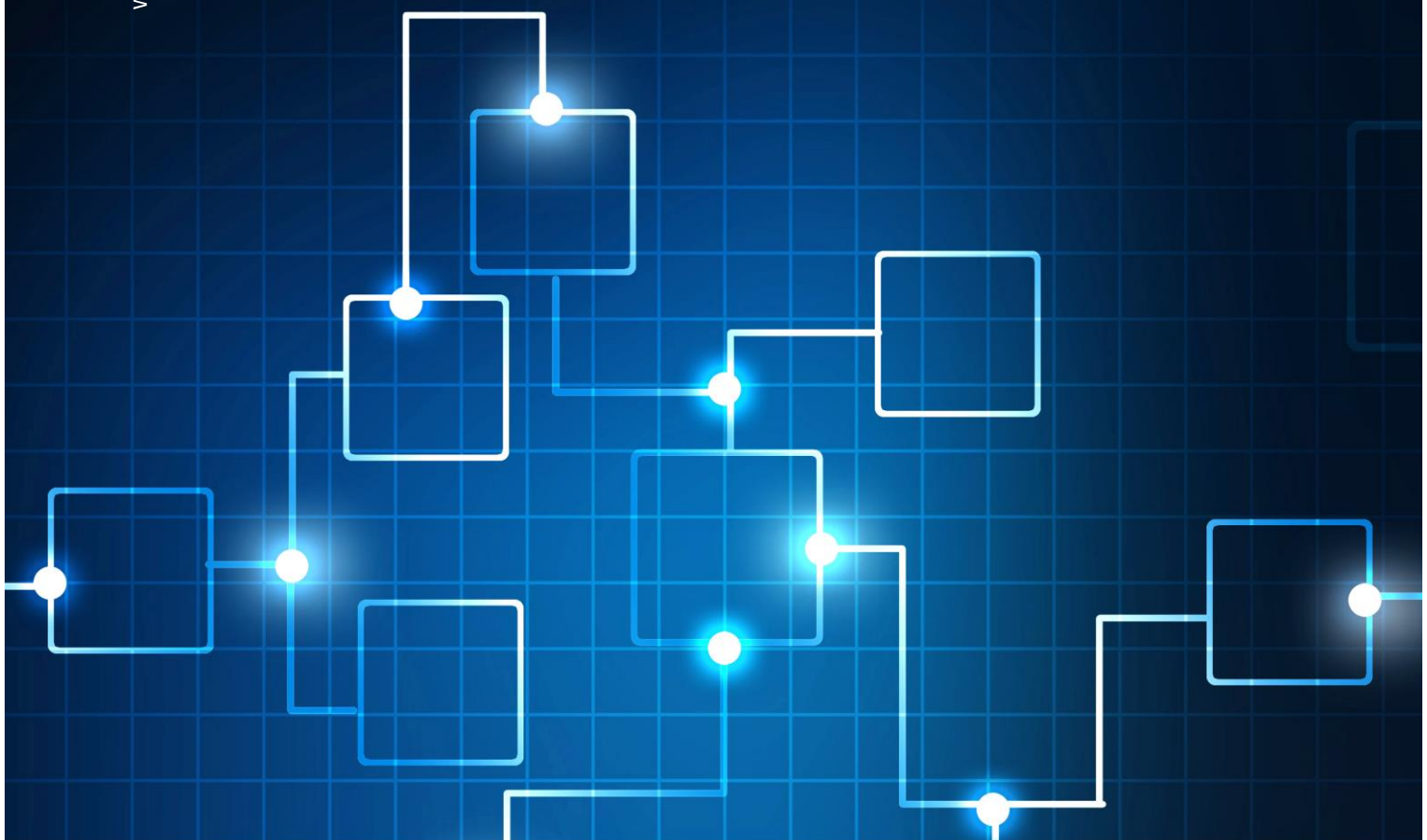
esettől függően a különböző tényezőknek eltérő súlyuk lehet az értékelés során, valamint annak a lehetőségnek az elismerése, hogy egyetlen tényező is vezethet az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság megállapításához. A szakasz annak a kifejtésével zárul, hogy főszabály szerint az áruk árukkal való összehasonlításakor ugyanazok a tényezők relevánsak, mint a szolgáltatások szolgáltatásokkal és áruk szolgáltatásokkal történő összehasonlításakor, noha e tényezők alkalmazásakor figyelembe kell venni az áruk és szolgáltatások közötti alapvető különbséget (kézzelfogható kontra nem kézzelfogható). Hozzáteszi, hogy bizonyos körülmények között megállapítható az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság.

3 VÉGREHAJTÁS

A korábbi közös gyakorlatokhoz hasonlóan ez a közös gyakorlat e közös közlemény közzétételének napjától számított három hónapon belül kerül alkalmazásra. A közös gyakorlat végrehajtásával kapcsolatos további információk az alábbi táblázatban találhatók. A végrehajtó hivatalok további adatokat tehetnek közzé saját honlapjukon.

[A végrehajtó hivatalok listája](#)

(*) Amennyiben eltérés van a közös közlemény és a közös gyakorlat dokumentumainak az Európai Unió bármely hivatalos nyelvén készült fordítása és az angol nyelvű változat között, az utóbbi az irányadó.

KÖZÖS GYAKORLAT

**ÁRUK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK
ÖSSZEHASONLÍTÁSA: AZ EGYÉRTELMŰSÉGET
ÉS PONTOSÁGOT NÉLKÜLÖZŐ KIFEJEZÉSEK
KEZELÉSE, VALAMINT A CANON-KRITÉRIUMOK
ÉS EGYÉB TÉNYEZŐK KÖZÖS ÉRTELMEZÉSE**

2025. MÁRCIUS

TARTALOMJEGYZÉK

1	BEVEZETÉS	1
1.1	A dokumentum célja	1
1.2	Háttér	1
1.3	A gyakorlat alkalmazási köre	3
2	A KÖZÖS GYAKORLAT	5
2.1	Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése	5
2.1.1	Előzetes megjegyzések és kulcsfogalmak	5
2.1.2	A vonatkozó ítélkezési gyakorlat és a származtatott elvek	8
2.1.2.1	<i>Kötelezettség arra vonatkozóan, hogy az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést az összehasonlításban ne zárják ki kezdetől fogva pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára hivatkozva</i>	<i>8</i>
2.1.2.2	<i>Az áruk és szolgáltatások jegyzékének egyértelmű és pontos összeállítására vonatkozó kötelezettség megsértéséből eredő haszon tilalmának elve</i>	<i>8</i>
2.1.3	A közös gyakorlat alapjául szolgáló premisszák	9
2.1.3.1	<i>Egy korábbi vagy támadott védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékében szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések összehasonlításakor figyelembe veendő elvek</i>	<i>9</i>
2.1.3.2	<i>Azonos vagy szinonim, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezés kezelése, ha az egyaránt vonatkozik a korábbi védjegyre és a támadott védjegyre is</i>	<i>10</i>
2.2	Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése	10
2.2.1	Előzetes megjegyzések és kulcsfogalmak	10
2.2.2	A tényezők közös meghatározásai és értelmezései	11
2.2.3	A tényezők alkalmazására vonatkozó közös elvek	18

1 BEVEZETÉS

1.1 A dokumentum célja

Ez a közös gyakorlat néhány általános elvet állapít meg az áruk és szolgáltatások összehasonlításával kapcsolatban, pontosabban az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelésének témakörében, valamint a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezésével kapcsolatban, továbbá néhány példával illusztrálja az elfogadott megállapításokat. Referenciaként szolgál az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), a Benelux Szellemi Tulajdoni Hivatal (BOIP) és a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok (együttesen a szellemi tulajdoni hivatalok), a felhasználói szövetségek, valamint a bejelentők és képviselők számára.

A közös gyakorlatot könnyen hozzáférhetővé fogják tenni. A dokumentum világos és átfogó magyarázatot ad az alapjául szolgáló elvekről. A közös gyakorlat elveinek kidolgozásakor szempont volt, hogy azok általánosan alkalmazhatók legyenek és kiterjedjenek az esetek nagy többségére. Bár az áruk és szolgáltatások összehasonlítása mindig eseti alapon történik, az elvek iránymutatásul szolgálnak annak biztosításához, hogy a különböző szellemi tulajdoni hivatalok hasonló és kiszámítható módon közelítsék meg azt. A példákat továbbá a közös gyakorlatról szóló dokumentumban meghatározott elvekkel összefüggésben kell szemlélni, és az azokat alátámasztó feltevéseken kell alapulniuk. Emellett a példákat úgy kell értelmezni, hogy azok a 15. számú közös gyakorlat bizonyos elveit szemléltetik, nem pedig úgy, hogy az áruk és szolgáltatások összehasonlításának meghatározott eredményét írják elő.

1.2 Háttér

A szellemi tulajdoni hivatalok és a felhasználói szövetségek [az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hálózata](#)nak⁽¹⁾(EUIPN) 2011-es létrehozása óta aktívan együttműködnek a védjegyekkel és a formatervezési mintákkal kapcsolatos gyakorlatok közelítése érdekében. A konvergenciaprogram (2011–2015) révén a védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatos gyakorlat hét területét harmonizálták. A program eredményeként kidolgozott közös gyakorlatokat (CP1–CP7) az Unió egész területén széles körben végrehajtották, és azok már évek óta alkalmazandók.

Az Európai Parlament és a Tanács 2015 decemberében fogadta el az európai uniós védjegyreformcsomagot. A csomag két jogi aktust tartalmazott, nevezetesen [az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i \(EU\) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendeletet](#) (EUVR) és [a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i \(EU\) 2015/2436 irányelvet](#) (védjegyirányelv).

A jogszabálysövegek az anyagi és eljárásjogi kérdéseket szabályozó új rendelkezések mellett szilárdabb jogalapot biztosítanak az együttműködésen alapuló munkához. Az EUVR 151. cikke értelmében az EUIPO alapvető feladatává vált a tagállami szellemi tulajdoni hivatalokkal és a BOIP-pal való együttműködés a védjegyek és a formatervezési minták területén alkalmazott gyakorlatok és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében; az EUVR 152. cikke kifejezetten kimondja, hogy ezen együttműködés keretében többek között közös vizsgálati standardokat kell kidolgozni és közös gyakorlatokat kell kialakítani. Emellett a védjegyirányelv 51. és 52. cikke kimondja, hogy a szellemi tulajdoni hivatalok együttműködhetnek a gyakorlatok és eszközök közelítése terén.

E jogszabályi keret alapján az EUIPO igazgatótanácsa 2016 júniusában hozzájárult az európai együttműködési projektek elfogadásához. A projekteket úgy alakították ki, hogy a múltbeli sikerekre építsenek,

⁽¹⁾ Korábbi nevén Védjegy- és Formatervezésiminta-hálózat (TMDN).

ugyanakkor javítsák a folyamatokat és kiterjesszék az együttműködést.

A konvergencia területén az egyik nevezetesen, a konvergenciaelemzési projekt kifejezetten a lehetséges új harmonizációs kezdeményezések azonosítására és elemzésére irányult. A projekt a szellemi tulajdoni hivatalok védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatban alkalmazott gyakorlatait elemezte azoknak a területeknek a feltárása érdekében, ahol eltérés volt, továbbá – a valószínűsíthető hatás, a lehetséges alkalmazási kör megvalósíthatósága, a meglévő jogi korlátozások, a felhasználók által tanúsított érdeklődés mértéke és a szellemi tulajdoni hivatalok gyakorlati szempontjai értékelésével – a projekt célja az volt, hogy meghatározza azokat a területeket, ahol egy közös gyakorlat igen kedvező lenne a EUIPN érdekelt felei számára. A projekt eredményeként öt közös gyakorlatot dolgoztak ki és hajtottak végre (CP8–CP12).

Az EUVR 151. és 152. cikke, valamint a védjegyrányelv 51. és 52. cikke az együttműködést és a gyakorlatok konvergenciáját az uniós jogban kodifikáló konkrét rendelkezéseivel egyértelmű felhatalmazást ad a további előrelépésre. Ennek megfelelően 2020 júliusában újraindították a konvergenciaelemzési projektet, hogy azonosítsák és meghatározzák azokat az új konvergenciaprojekteteket, amelyek a leginkább megfelelnek az európai szellemi tulajdoni közösség igényeinek és érdekeinek.

A „CP15 – Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése, valamint a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése” projektet a 2.0 számú konvergenciaelemzés eredményeként indítandó harmadik, összességében pedig a tizenötödik konvergenciaprojektként ajánlották.

CP15 – Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése, valamint a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése

Az áruk és szolgáltatások összehasonlításakor különösen akkor szükséges az áruk és szolgáltatások jegyzéke szövegezésének értelmezése, ha a használt kifejezések nem kellően egyértelműek és pontosak ahhoz, hogy az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők kizárólag ezen az alapon meg tudják határozni a védjegy számára a védjegyrányelv 39. cikkének (2) bekezdése szerint biztosított oltalom terjedelmét. Ezen túlmenően az áruk és szolgáltatások összehasonlítása magában foglalja az érintett áruk és/vagy szolgáltatások összehasonlítását bizonyos kritériumok, például a Canon-kritériumok ⁽²⁾ és a gyakorlatban használt egyéb releváns összehasonlítási tényezők alapján.

E közös gyakorlat alkalmazásában a dokumentum a „Canon-kritériumokra és egyéb tényezőkre” együttesen „tényezőkként” hivatkozik.

A téma elemzése rávilágított a szellemi tulajdoni hivatalok közötti harmonizáció hiányára, különösen i. a korábbi vagy a támadott védjegy által lefedett, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések összehasonlításban való kezelése, valamint ii. az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során felmerülő tényezők következetes alkalmazása tekintetében. Az eltérő értelmezések jelentős kihívásokat jelentettek a jogosultak számára, akik különböző joghatóságokban kívántak védjegyoltalmat szerezni és védjegyjogokat érvényesíteni.

Tekintettel a fentiekre, valamint arra, hogy a szellemi tulajdoni hivatalok és a felhasználói szövetségek túlnyomó többsége érdeklődését fejezte ki az e területen belüli következetesség javítása iránt, az

⁽²⁾ A Bíróság 1998.09.29-i ítélete, Canon, C-39/97, ECLI:EU:C:1998:442

igazgatótanács 2022 novemberében jóváhagyta a CP15 projekt elindítását. A projekt munkacsoportja, amely néhány szellemi tulajdoni hivatal, az EUIPO és néhány felhasználói szövetség képviselőiből állt, két éven keresztül szorosan együttműködött annak érdekében, hogy az állandó ítélkezési gyakorlaton és a már meglévő gyakorlatokon alapuló közös elveket dolgozzon ki, figyelembe véve az EUIPN érdekelt feleitől kapott visszajelzéseket. Az EUIPN együttműködésen alapuló erőfeszítésének eredménye az e dokumentumban ismertetett közös gyakorlat.

A nizzai osztályozás jelentősége

Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegy lajstromozását kérik, a Nizzai Osztályozás ⁽³⁾ szerint osztályozzák.

Az áruk és/vagy szolgáltatások jegyzékében szereplő, összehasonlítás tárgyát képező kifejezések oltalmának terjedelmét a természetes és szokásos jelentésük szerint kell meghatározni, és azokat a Nizzai Osztályozás alapján és kereskedelmi szempontból egyaránt értelmezni kell.

A Nizzai Osztályozás elsősorban az áruk és/vagy szolgáltatások adminisztratív célú besorolására szolgál, azok összehasonlításakor nem bír döntő jelentőséggel ⁽⁴⁾. Az ítélkezési gyakorlatból ⁽⁵⁾ azonban kitűnik, hogy az Osztályozás különböző osztályaira vonatkozó magyarázó megjegyzések lényegesek lehetnek a szóban forgó áruk és szolgáltatások jellegének és rendeltetésének meghatározása szempontjából. Különösen, ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárással érintett áruknak vagy szolgáltatásoknak a leírása annyira általános, hogy nagyon eltérő árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozhat, az értelmezés céljából, illetve az áruk vagy szolgáltatások megnevezésének pontos megjelöléseként figyelembe vehető a védjegy bejelentője által választott osztályozás.

Mindazonáltal a nem egyértelműnek és nem pontosnak tekintett általános kifejezések értékelésekor mindig figyelembe veszik annak az osztálynak a számát, amelyben a kifejezés szerepel.

1.3 A gyakorlat alkalmazási köre

- Az 1. munkafolyamat a következőket foglalja magába – Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése.

Az alábbiak **tartoznak** a közös gyakorlat alkalmazási körébe:

- megállapodás a korábbi vagy a támadott védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékében szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések összehasonlításakor figyelembe veendő elvekről; és

⁽³⁾ A védjegyirányelv 39. cikkének (1) bekezdése: „Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegytalalmat igénylik, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodással létrehozott osztályozási rendszerrel (a továbbiakban: a Nizzai Osztályozás) összhangban kell osztályozni.”

⁽⁴⁾ A védjegyirányelv 39. cikkének (7) bekezdése: Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás azonos osztályában szerepelnek. Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz nem hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás eltérő osztályában szerepelnek.”

⁽⁵⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 9-i ítélete, The Inner Circle (fig.) / InnerCircle, T-575/18, ECLI:EU:T:2019:580, 38. pont; A Törvényszék 2021. október 6-i ítélete, Juvederm, T-397/20, ECLI:EU:T:2021:653, 35. pont; és a Törvényszék 2021. szeptember 1-i ítélete, Donas dulcesol / Dulcesol, T-697/20, ECLI:EU:T:2021:526, 35. pont

- megállapodás az azonos vagy szinonim, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezeléséről, amikor mind a korábbi, mind a támadott védjegy tartalmazza azokat.

Az alábbiak **nem tartoznak** a közös gyakorlat alkalmazási körébe:

- iránymutatás vagy kritériumok biztosítása annak meghatározásához, hogy egy kifejezés mikor tekinthető egyértelműnek és pontosnak, illetve mikor nélkülözi az egyértelműséget és a pontosságot ⁽⁶⁾;
 - az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző konkrét kifejezések listájának létrehozása ⁽⁷⁾;
 - a szellemi tulajdoni hivatalok közötti konvergencia az osztályozás újbóli megnyitásával, az áruk és szolgáltatások jegyzékének korlátozás vagy részleges lemondás révén történő korlátozásával, valamint a használat igazolásával kapcsolatos konkrét intézkedések/lépések és eljárási szempontok tekintetében;
 - azon jogi korlátok leírása, amelyek megakadályozzák a végrehajtást egyes szellemi tulajdoni hivataloknál; és
 - nyelvi kérdések (pl. minden példa angol nyelvű, és feltételezzük, hogy azokat úgy fogják érteni, ahogyan egy angol anyanyelvű személy értené azokat.)
- A 2. munkafolyamat a következőket foglalja magába – Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése.

Az alábbiak **tartoznak** a közös gyakorlat alkalmazási körébe:

- megállapodás az áruk és szolgáltatások összehasonlítására szolgáló tényezők nem kimerítő jellegű listájáról, valamint azok közös meghatározásáról és értelmezéséről;
- megállapodás a tényezők gyakorlati alkalmazására vonatkozó közös elvekről, beleértve a következőket:
 - a tényezők közötti összefüggés (pl. az egyes tényezők fontossága/súlya az értékelésben, és annak lehetősége, hogy egyetlen tényező az összehasonlított áruk és szolgáltatások hasonlóságának megállapításához vezet);
 - a tényezők alkalmazhatósága olyan helyzetekre, amikor i. az árukat más árukkal hasonlítjuk össze, ii. az árukat szolgáltatásokkal hasonlítjuk össze, és iii. a szolgáltatásokat más szolgáltatásokkal hasonlítjuk össze; és
- megállapodás a tényezők közös meghatározását, értelmezését és gyakorlati alkalmazását szemléltető példáról.

Az alábbiak **nem tartoznak** a közös gyakorlat alkalmazási körébe:

- meghatározott kifejezéspárok listájának létrehozása az összehasonlítás meghatározott eredményével;
- azoknak a különböző helyzeteknek az értékelése, amelyekben az áruk és szolgáltatások

⁽⁶⁾ Lásd [Közös közlemény az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról szóló közös gyakorlatról](#)

⁽⁷⁾ *Idem*.

összehasonlítása szerepet játszik (pl. összetéveszthetőség, meghatalmazott általi alkalmazás, az ütköző megjelölések közötti kapcsolat meghatározása jóhírnév esetén stb.), vagy ezek bármely más része, amely túlmutat az áruk és szolgáltatások mint olyanok összehasonlításán;

- az áruk és szolgáltatások összehasonlítására használt eszközök javítása vagy frissítése (pl. a Similarity eszköz);
- azon jogi korlátok leírása, amelyek megakadályozzák a végrehajtást, egyes tagállami szellemi tulajdoni hivataloknál;
- nyelvi kérdések (pl. minden példa angol nyelvű, és feltételezzük, hogy azokat úgy fogják érteni, ahogyan egy angol anyanyelvű személy értené azokat.)

2 A KÖZÖS GYAKORLAT

2.1 Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések kezelése

2.1.1 Előzetes megjegyzések és kulcsfogalmak

Az áruk és szolgáltatások egyértelmű és pontos meghatározása

Az IP TRANSLATOR ítéletben ⁽⁸⁾ az Európai Unió Bírósága (EUB) meghatározta a „kellő egyértelműség és pontosság” fogalmát a védjegybejelentéssel érintett áruk és szolgáltatások pontos meghatározása érdekében. Az ítélet szerint a bejelentőnek kellően egyértelműen és pontosan be kell azonosítania azokat az árukat és/vagy szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegybejelentést tették annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők pusztán ennek alapján is meg tudják határozni a védjegy oltalmának terjedelmét. Az EUB megállapította továbbá, hogy a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmak közül egyesek nem felelnek meg e követelménynek, mivel túl általánosak és túl sokféle árut vagy szolgáltatást foglalnak magukban ahhoz, hogy megfeleljenek a védjegy származást jelölő funkciójának ⁽⁹⁾.

Az EUB ezen ítéletben tett megállapításai ezt követően tükröződtek a védjegyirányelvben, nevezetesen:

Az irányelv (37) preambulumbekzdése értelmében: „(...) Ahhoz, hogy az illetékes hatóságok és gazdasági szereplők pusztán a bejelentés alapján meg tudják határozni az igényelt védjegyoltalom terjedelmét, az áruk és szolgáltatások megnevezésének kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie.(...)”.

Az irányelv 39. cikkének (2) bekezdése értelmében: „A bejelentőnek kellően pontosan és egyértelműen kell meghatároznia azon árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyoltalmat igényli, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára az igényelt védjegyoltalom terjedelmének pusztán az árujegyzék alapján történő meghatározását.”

Az irányelv 39. cikkének (3) bekezdése szerint az egyértelműség és pontosság előírt követelményei az áruk és szolgáltatások jegyzékében használt minden általános kifejezésre vonatkoznak, beleértve a Nizzai Osztályozás osztályozási fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakat is: „A (2) bekezdés alkalmazásában

⁽⁸⁾ A Bíróság 2012. június 19-i ítélete, IP Translator, C-307/10, ECLI:EU:C:2012:361

⁽⁹⁾ A Bíróság 2012. június 19-i ítélete, IP Translator, C-307/10, ECLI:EU:C:2012:361, 54. pont

használhatók a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben található általános fogalmak vagy más általános kifejezések, feltéve, hogy megfelelnek az e cikk szerinti egyértelműségi és pontossági követelménynek.”

A védjegyoltalmat meghatározott árukra vagy szolgáltatásokra adnak, és a védjegyjogosultnak biztosított oltalom terjedelmét az áruk vagy szolgáltatások jellege határozza meg. Az áruk és szolgáltatások meghatározásának egyértelműsége és pontossága ezért alapvető követelmény a védjegybejelentés benyújtásakor, hogy a védjegy által nyújtott oltalom terjedelme tekintetében biztosítva legyen a jogbiztonság elvének tiszteletben tartása. Az irányelv 39. cikke (2) bekezdése rendelkezésének végső célja annak biztosítása, hogy a lajstrom tartalma megfeleljen a szükséges egyértelműség és pontosság követelményének. Az árukra és szolgáltatásokra használt megfogalmazás a védjegyoltalom terjedelmének meghatározására szolgál, és adott esetben a vizsgálat kiindulópontját képezi bármely eljárás során. Ez a nemzeti ítélkezési gyakorlatokból is kitűnik ⁽¹⁰⁾.

A gyakorlatok konvergenciája szintjén az IP TRANSLATOR ítélet megállapításain alapuló, [Az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról szóló közös gyakorlat](#) (CP1 1. fejezet) szerint, az áruk és szolgáltatások leírása akkor kellően egyértelmű és pontos, ha az oltalom terjedelme a természetes és szokásos jelentéséből érthető. Ha az oltalom terjedelme nem érthető, a kellő egyértelműség és pontosság többek között más releváns aspektusok, a jellemzők, a rendeltetés és/vagy az azonosítható piaci ágazat meghatározásával érhető el. A piaci ágazat meghatározását segítő elemek, eyebekek mellett a következők lehetnek:

- a fogyasztók és/vagy az értékesítési csatornák;
- a használandó/ előállítandó képességek és szaktudás;
- a felhasználandó/előállítandó műszaki képességek.

A fentiekből, valamint az IP TRANSLATOR ítéletben foglaltaknak megfelelően megállapítható, hogy egy megfogalmazás vagy kifejezés **nem kellően egyértelmű és pontos**, ha olyan árukra és szolgáltatásokra vonatkozik, amelyek *túl általánosak és túl sok féle árut vagy szolgáltatást foglalnak magukban ahhoz, hogy megfeleljenek a védjegy származást jelölő funkciójának* ⁽¹¹⁾. Ez a helyzet azt jelenti, hogy nem lehet észszerű mértékű bizonyossággal kikövetkeztetni, hogy a megfogalmazás vagy kifejezés ténylegesen mely árukat és/vagy szolgáltatásokat fedi le, mivel a megfogalmazás vagy általános kifejezés önmagában nem derít kellőképpen fényt a lefedendő áruk és/vagy szolgáltatások kereskedelmi jellegére és jellemzőire, így például azok rendeltetésére, használati módjára, az érintett célközönségre, a forgalmazási csatornákra, az érintett piaci szektorra vagy a szokásos kereskedelmi származásra.

E tekintetben [Az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról szóló közös gyakorlat](#) (CP1 2. fejezet) felsorolja a Nizzai Osztályozás fejezetcímeinek azon általános fogalmait, amelyekről úgy ítélték meg, hogy nem elég egyértelműek és nem elég pontosak az általuk biztosított oltalom terjedelmének meghatározásához, és ezért nem fogadhatók el további pontosítás nélkül, valamint a vonatkozó indokokat is.

⁽¹⁰⁾ A Német Szövetségi Szabadalmi Bíróság 2019. október 7-i határozata, 29 W (pat) 26/15 – limango/Mango; EuGH GRUR 2014. Ebben az ügyben kifejtették, hogy az árukat és szolgáltatásokat egyértelműen és félreérthetetlenül meg kell határozni annak érdekében, hogy a védjegy oltalmának terjedelme gyorsan, teljeskörűen és félreérthetetlenül megállapítható legyen.

⁽¹¹⁾ A Bíróság 2012. június 19-i ítélete, IP Translator, C-307/10, ECLI:EU:C:2012:361, 54. pont

A fentiekből következik, hogy az áruk és szolgáltatások jegyzékében szereplő kifejezések egyértelműsége és pontossága alapvető követelmény. Nem zárható ki azonban, hogy a lajstrom tartalmaz olyan kifejezéseket, amelyek valamely korábbi védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékében nem egyértelműek és nem pontosak, illetve olyan árukat és szolgáltatásokat, amelyeket nem a Nizzai Osztályozás szerint osztályoztak ⁽¹²⁾.

Általános ajánlásként a szellemi tulajdoni hivatalokat arra ösztönzik, hogy **általános tájékoztatást nyújtsanak a jogosultaknak arról, hogy biztosítaniuk kell, hogy áru- és szolgáltatásjegyzékeik csak egyértelmű és pontos kifejezéseket tartalmazzanak** a pártatlanság elvének egyidejű tiszteletben tartása mellett. Ezt például a következő eszközökkel lehetne elérni:

- a szellemi tulajdoni hivatalok hivatalos iránymutatásaiban vagy más hivatalos forrásokban rendelkezésre bocsátott információk; vagy
- a védjegymegújításkor adott információk; vagy
- a kontradiktórius eljárásban érintett mindkét félnek címzett értesítő levélben szolgáltatott információk, függetlenül attól, hogy az áruk és szolgáltatások jegyzéke tartalmaz-e egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéseket, és függetlenül az érintett eljárástól.

Hangsúlyozni kell, hogy minden szellemi tulajdoni hivatal szabadon megválaszthatja az áruk és szolgáltatások leírásában az egyértelműség és pontosság követelményével kapcsolatos tudatosság növelésére szolgáló eszközöket, hozzáigazítva azokat a saját erőforrásaihoz és gyakorlatához.

Az áruk és szolgáltatások szó szerinti értelmezése

Az irányelv (37) preambulumbekzdése értelmében: „(...) Az általános kifejezések használatát úgy kell értelmezni, hogy abba csak olyan áruk és szolgáltatások tartoznak bele, amelyeket a kifejezés szó szerinti jelentése egyértelműen lefed. (...)”

Ezen felül, az irányelv 39. cikke (5) bekezdésével összhangban „ Az általános kifejezések használatát – beleértve a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakat – úgy kell értelmezni, hogy abba a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt minden áru vagy szolgáltatás beletartozik. E kifejezések és fogalmak használata nem értelmezhető úgy, hogy azok az adott kifejezés vagy fogalom fenti értelmezésének nem megfelelő árukat, illetve szolgáltatásokat is magukban foglalnak.”

⁽¹²⁾ Lásd ebben a vonatkozásban a Törvényszék DIACOR / DIACOL ügyben hozott, 2017. január 24-i, T-258/08. számú ítéletét (ECLI:EU:T:2017:22), amelyben egy 1936-os portugál lajstromozásra, amely az akkor hatályos nemzeti áruosztályozás szerint a „79. osztályba tartozó termékekre” vonatkozott, európai uniós védjegybejelentéssel szemben lehetett hivatkozni.

2.1.2 A vonatkozó ítélkezési gyakorlat és a származtatott elvek

2.1.2.1 Kötelezettség arra vonatkozóan, hogy az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést az összehasonlításban ne zárják ki kezdettől fogva pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára hivatkozva

A BURLINGTON ítéletről⁽¹³⁾, amelynek a megállapításait későbbi ítéletekben is megismételték⁽¹⁴⁾, arra lehet következtetni, hogy a korábbi védjegyben szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéseket nem lehet kezdettől fogva kizárni az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során, pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára hivatkozva. Következésképpen a korábbi védjegyben szereplő nem egyértelmű vagy pontatlan kifejezéseket össze kell hasonlítani a vitatott árukkal és szolgáltatásokkal.

2.1.2.2 Az áruk és szolgáltatások jegyzékének egyértelmű és pontos összeállítására vonatkozó kötelezettség megsértéséből eredő haszon tilalmának elve

Általános szabályként a védjegyjogosult köteles biztosítani, hogy az áruk és szolgáltatások jegyzéke megfeleljen az egyértelműség és pontosság követelményének⁽¹⁵⁾.

Ha a jogosult nem tesz eleget a fent említett követelménynek, az áruk és szolgáltatások jegyzékében szereplő bármely egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést nem lehet az ilyen kifejezést tartalmazó védjegy jogosultja/tulajdonosa számára kedvező módon értelmezni. A Törvényszék ezt az elvet először a GREEN BY MISSAKO ítéletben⁽¹⁶⁾ (egy korábbi nemzeti védjegyben szereplő „bolti kiskereskedelmi szolgáltatások” a 35. osztályban, további pontosítás nélkül), majd ezt követően az EUB a CLUB GOURMET ítéletben⁽¹⁷⁾ (egy korábbi nemzeti védjegy 35. osztályába tartozó, *nem egyértelmű szolgáltatásleírást illetően, amely így szólt: „Reklámkifejezés. A védjeggyel ellátott termékekre fogják alkalmazni”*) alkalmazta. A NANA FINK⁽¹⁸⁾ ügyben (a 18. osztályba tartozó „bőrárak és bőrutánzatok, valamint az ezekből készült áruk”) a Törvényszék megállapította, hogy „a védjegyjogosult nem húzhat hasznot abból, hogy megsértette az árujegyzék egyértelmű és pontos meghatározásával kapcsolatos kötelezettségét. „Az érintett szöveget semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az a felperesnek kedvezően, magukra a „bőrutánzatokra” is kiterjed.” Ezt az elvet a Törvényszék több későbbi ítéletében is megerősítette⁽¹⁹⁾.

Az egyértelműség és pontosság hiánya nem törlési ok az ilyen kifejezéseket tartalmazó, lajstromozott védjegyek tekintetében

Amint azt az EUB a SKY ügyben⁽²⁰⁾ kimondta, a lajstromozott védjegyben szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéssel kapcsolatos problémát nem lehet úgy megoldani, hogy a védjegy törlését kéri az adott kifejezéssel kapcsolatban. A Bíróság kimondta, hogy egy „*védjegy nem törölhető teljes*

⁽¹³⁾ A Bíróság 2020. március 4-i ítélete, BURLINGTON / BURLINGTON ARCADE et al., C-155/18 P, C-156/18 P, C-157/18 P és C-158/18 P, ECLI:EU:C:2020:151, 134-135. pont

⁽¹⁴⁾ A Törvényszék 2021. február 24-i ítélete, Vroom / Pop & Vroom, T-56/20, ECLI:EU:T:2021:103, 31. pont; A Törvényszék 2023. március 1-i ítélete, The Crush Series (fig.) / Crush (fig.), T-295/22, ECLI:EU:T:2023:97, 30-31. pont

⁽¹⁵⁾ 2015. július 9., EUIPO Nagytanács R 863/2011-G, Máltai Kereszt Nemzetközi Alapítvány (fig.) / Máltai kereszt (fig.), 55. pont

⁽¹⁶⁾ A Törvényszék 2009. november 11-i ítélete, GREEN by missako (fig.) / MI SA KO (fig.), T-162/08, ECLI:EU:T:2009:432, 31. pont

⁽¹⁷⁾ A Bíróság 2014. február 6-i ítélete, CLUB GOURMET / CLUB DEL GOURMEN EL CORTE INGLÉS (fig.) et al., C-301/13 P, ECLI:EU:C:2014:235, 66-67. pont

⁽¹⁸⁾ A Törvényszék 2017. április 6-i ítélete, NANA FINK (fig.) / NANAT, T-39/16, ECLI:EU:T:2017:263, 48. pont

⁽¹⁹⁾ A Törvényszék 2018. szeptember 27-i ítélete, Camele'on (fig.) / CHAMELEON, T-472/17, ECLI:EU:T:2018:613, 29. pont; A Törvényszék 2018. október 18-i ítélete, nuuna (fig.) / NANU et al., T-533/17, ECLI:EU:T:2018:698, 62. pont; A Törvényszék 2019. november 28-i ítélete, Bergsteiger / BERG (fig.) et al., T-736/18, ECLI:EU:T:2019:826, 80. pont

⁽²⁰⁾ A Bíróság 2020. január 29-i ítélete, SKY, C-371/18, ECLI:EU:C:2020:45, 71. pont.

egészében vagy részlegesen, azon indokkal, hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk és szolgáltatások leírásában szereplő kifejezések nem egyértelműek és pontosak.”.

Ezenkívül a Törvényszék a VROOM-ügyben ismételt kimondta, hogy a korábbi védjegy lajstromozásával érintett áruk és/vagy szolgáltatások megjelölésére használt kifejezések egyértelműségének és pontosságának hiánya semmi esetre sem tekinthető törlési oknak a védjegy tekintetében ⁽²¹⁾.

2.1.3 A közös gyakorlat alapjául szolgáló premissák

E közös gyakorlat 1. munkafolyamata azon a feltevésen alapul, hogy az összehasonlítandó kifejezés nélkülözi az egyértelműséget és a pontosságot, az osztályozást nem lehet újra megnyitni, a jogosult nem hozott intézkedéseket (korlátozás vagy részleges lemondás) a további pontosítás érdekében, és nincs a használatra vonatkozó olyan kért és benyújtott bizonyíték, amely egyébként potenciálisan segítséget nyújtana az oltalom terjedelmének meghatározásában.

Ezért a kontradiktórius eljárások során, azokban az esetekben, amikor az áruk és szolgáltatások jegyzékében szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezés az összehasonlítás szempontjából releváns, az ilyen kifejezés oltalmának terjedelmét i) annak természetes és szó szerinti jelentése alapján kell értelmezni, és ii) figyelembe kell venni a vonatkozó ítélkezési gyakorlatból levezetett elveket, ahogyan az fentebb ebben a dokumentumban is szerepel.

Egyes kifejezések egyértelműségével és pontosságával kapcsolatos félreértések elkerülése érdekében a 2.1.3.2. pontban szemléltető hivatkozásként használt példák [Az osztályozási kifejezések elfogadhatóságáról és a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakról szóló közös gyakorlatból \(CP1\)](#) származnak, amely tartalmaz egy sor, valamennyi szellemi tulajdoni hivatal által elfogadott iránymutatást, amelyek azonosítják azokat az általános fogalmakat, amelyek nem elég egyértelműek és pontosak ahhoz, hogy meghatározzák az oltalom terjedelmét.

2.1.3.1 Egy korábbi vagy támadott védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékében szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések összehasonlításakor figyelembe veendő elvek

Mint már említettük, a korábbi vagy támadott védjegyben szereplő, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezések nem zárhatók ki eleve az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során pusztán az egyértelműség és a pontosság hiányára való hivatkozással.

Ezeket a kifejezéseket azonban csak úgy lehet figyelembe venni, ha természetes és szó szerinti jelentésüket tulajdonítjuk nekik és szem előtt tartjuk a Nizzai Osztályozást is. Az ilyen kifejezések használata nem értelmezhető úgy, hogy az olyan árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó igényt tartalmaz, amelyek nem érthetők ebben az értelemben.

Továbbá, ha egy kifejezés nem egyértelmű és pontos, és nem teszi lehetővé az illetékes hatóságok számára, hogy kizárólag ezen az alapon egyértelműen meghatározzák az e kifejezés által lefedni kívánt oltalom terjedelmét, akkor az nem értelmezhető a korábbi vagy a támadott védjegy jogosultja számára kedvező módon.

⁽²¹⁾ A Törvényszék 2021. február 24-i ítélete, Vroom / Pop & Vroom, T-56/20, ECLI:EU:T:2021:103, 29. pont

2.1.3.2 Azonos vagy szinonim, egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezés kezelése, ha az egyaránt vonatkozik a korábbi védjegyre és a támadott védjegyre is

Ha mindkét védjegy pontosan ugyanazt az egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezést tartalmazza, mint például „gépek” (7. osztály), vagy olyan egyértelműséget és pontosságot nélkülöző kifejezéseket, amelyek szinonimák, mint például „műanyagból készült áruk” és „műanyag cikkek” (mindkettő a 20. osztályba tartozik), a kifejezések teljesen egybeesnek, ezért azonosnak kell tekinteni őket.

2.2 Áruk és szolgáltatások összehasonlítása: a Canon-kritériumok és egyéb tényezők közös értelmezése

2.2.1 Előzetes megjegyzések és kulcsfogalmak

Áruk és szolgáltatások összehasonlítása

Az áruk és szolgáltatások összehasonlítására különböző vizsgálati helyzetekben, például a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség értékelése során kerül sor.

Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegy lajstromozását kér, a Nizzai Osztályozás⁽²²⁾ szerint kell osztályozni. Az osztályozás az összehasonlítás szempontjából nem meghatározó⁽²³⁾, mivel elsősorban az áruk és szolgáltatások adminisztratív célú kategorizálására szolgál. A különböző osztályokra vonatkozó magyarázó megjegyzések azonban hasznos támpontokat adhatnak, és fontosak lehetnek az áruk és szolgáltatások bizonyos jellemzőinek, mint például a szóban forgó áruk és szolgáltatások jellege, rendeltetése, funkciója és összetétele meghatározásához⁽²⁴⁾.

Az áruk és szolgáltatások összehasonlítása az áru- és/vagy szolgáltatáspárok bizonyos tényezők alapján történő értékelését foglalja magában.

Tényezők

Két elem általában akkor lehet hasonló, ha rendelkeznek bizonyos közös jellemzőkkel. Az áruk és/vagy szolgáltatások hasonlósága nem függ előre meghatározható és minden esetben alkalmazható konkrét tényezők számától.

Az áruk és szolgáltatások hasonlóságával a CANON ügyben hozott ítélet foglalkozott, amelyben az EUB megállapította, hogy az áruk és/vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésekor minden releváns tényezőt figyelembe kell venni.

Ilyen tényezők többek között azok jellege, rendeltetése és használatának módja, valamint az, hogy az áruk egymással versenyben állnak vagy kiegészítő jellegűek-e⁽²⁵⁾. Ezeket a tényezőket együttesen Canon-kritériumoknak nevezik.

⁽²²⁾ A védjegyirányelv 39. cikkének (1) bekezdése.

⁽²³⁾ A védjegyirányelv 39. cikkének (7) bekezdése.

⁽²⁴⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 9-i ítélete, The Inner Circle (fig.) / InnerCircle, T-575/18, ECLI:EU:T:2019:580, 38. pont; A Törvényszék 2021. október 6-i ítélete, Juvederm, T-397/20, ECLI:EU:T:2021:653, 35. pont; és a Törvényszék 2021. szeptember 1-i ítélete, Donas dulcesol / DulcesolIT-697/20, ECLI:EU:T:2021:526, 35. pont

⁽²⁵⁾ A Bíróság 1998. szeptember 29-i ítélete, Canon, C-39/97, ECLI:EU:C:1998:442, 23. pont

A fentiek mellett az ítélkezési gyakorlatban és a szellemi tulajdoni hivatalok gyakorlataiban az áruk és szolgáltatások összehasonlításakor gyakran más tényezőket is figyelembe vesznek, például az forgalmazási csatornákat ⁽²⁶⁾, az érintett közönséget és a szokásos származást ⁽²⁷⁾.

2.2.2 A tényezők közös meghatározásai és értelmezései

A fent említettek szerint az EUB megállapította, hogy az áruk és szolgáltatások hasonlóságának értékelése során valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell venni ⁽²⁸⁾.

A tényezők felsorolásában szerepel többek között azok jellege, rendeltetése, használatának módja, kiegészítő jellege, az, hogy az áruk vagy szolgáltatások versenyeznek -e egymással, a forgalmazási csatornák, az érintett közönség és a szokásos származás. Ez a felsorolás nem tekinthető kimerítőnek, mivel a fent említettek mellett vagy helyett az adott esettől függően más tényezők is relevánsak lehetnek.

E közös gyakorlat alkalmazásában a tényezők meghatározásának és értelmezésének lehetővé kell tennie a felhasználó számára, hogy megértse, hogy az összehasonlítás tárgyát képező áruk és szolgáltatások bizonyos tényezők tekintetében milyen körülmények között tekinthetők egybeesőnek vagy nem egybeesőnek. Ezért ezek a meghatározások, értelmezések és példák azt a célt szolgálják, hogy iránymutatást nyújtsanak az értékelés során, és nem tekinthetők úgy, mint amelyek az egyes áruk és szolgáltatások összehasonlítása során meghatározott eredményekre utalnak.

Az alábbiakban az áruk és szolgáltatások hasonlóságát megalapozó különböző tényezők meghatározása és ismertetése olvasható.

Jelleg

Az alábbi kérdést kell feltenni: „Mi ez?”

Egy termék vagy szolgáltatás jellege azokat a lényeges, alapvető, eredendő jellegzetességeket, tulajdonságokat vagy jellemzőket jelenti, amelyek alapján az adott termék vagy szolgáltatás kereskedelmi szempontból felismerhető. Ezek lehetnek az áruk összetétele, működési elve és fizikai állapota, valamint a szolgáltatások tekintetében a harmadik személyeknek nyújtott tevékenység fajtája vagy kategóriája.

A kereskedelmi szempont jelentőségét a következő példa szemlélteti: Az „autósampon” más jellegűnek tekinthető, mint a kozmetikai készítményként használt „hajsampon” (mindkettő a 3. osztályba tartozik). Bár mindkettő mosásra szolgál, kereskedelmi szempontból fontos, hogy az egyiket hajápolási készítményként, a másikat pedig jármű-tisztítószerként forgalmazzák.

⁽²⁶⁾ A Törvényszék 2007. július 11-i ítélete, PiraÑAM diseño original Juan Bolaños (fig.) / PIRANHA, T-443/05, ECLI:EU:T:2007:219, 37. pont.

⁽²⁷⁾ A Törvényszék 2003.04.11-i ítélete, CASTILLO / El Castillo (fig.), T-85/02, ECLI:EU:T:2003:288, 38. pont; A Törvényszék 2021. június 2-i ítélete, Hispano Suiza / Hispano Suiza, T-177/20, ECLI:EU:T:2021:312, 51. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Az EUIPO Nagytanács R 2013. július 18-i határozata, PAPAGAYO ORGANIC / PAPAGAYO, 233/2012-G, 67. pont; Az EUIPO Nagytanács R 2022. április 13-i határozata, ZORAYA / VIÑA ZORAYA, 964/2020-G, 33. pont.

⁽²⁸⁾ A Bíróság 1998. szeptember 29-i ítélete, Canon, C-39/97, ECLI:EU:C:1998:442, 23. pont

Az, hogy az összehasonlítandó áruk és szolgáltatások ugyanazon tág kategóriába tartoznak, nem jelenti automatikusan azt, hogy azonos jellegűek.

Ha azonban az összehasonlítandó áruk és szolgáltatások kellően szűk kategóriába tartoznak, az a hasonló jelleg megállapításának kedvez.

Az **áruk** vonatkozásában számos jellegzetesség hasznos lehet azok jellegének meghatározásához. Ezek többek között az alábbiak:

- **Összetétel:** például az összetevők és az áruk készítéséhez felhasznált anyagok.

A „sűrített tej” és a „sajt” (mindkettő a 29. osztályba tartozik) azonos jellegű, mivel ugyanabba a termékkategóriába, nevezetesen a tejtermékekhez, tartoznak, amelyek az élelmiszerek egyik alkategóriáját képezik⁽²⁹⁾.

- **Működési elv:** például mechanikai működés, hajtóművel/motorral vagy anélkül, optikai, elektromos, biológiai vagy kémiai működés.

A „teleszkóp” és a „távcső” (mindkettő a 9. osztályba tartozik) azonos jellegű, mivel működési elvük (optikai működés) megegyezik.

- **Fizikai állapot:** például folyékony/szilárd, kemény/puha, rugalmas/merev.

Minden ital folyadék. Két különböző ital összehasonlítása esetén azonban azok fizikai állapota nem lehet meghatározó: a tej (29. osztály) nem ugyanolyan jellegű, mint az alkoholtartalmú italok (33. osztály).

A jellegzetességek példáinak fenti felsorolása egyértelműen nem tekinthető kimerítőnek.

Az e jellegzetességekben, tulajdonságokban vagy jellemzőkben mutatkozó jelentős különbségek gyakran kizárják annak megállapítását, hogy az áruk és szolgáltatások azonos jellegűek.

A **szolgáltatások** jellegének meghatározásakor az összetétel jellegzetességei, a működési elv és a fizikai állapot nem alkalmazhatók, mivel a szolgáltatások nem kézzelfoghatók. Jellegük különösen a harmadik felek javára végzett tevékenység típusa alapján határozható meg. A szolgáltatás jellegét a legtöbb esetben az a kategória határozza meg, amelybe a szolgáltatás tartozik. Például a „taxi szolgáltatások” (39. osztály) az „autóbusz szolgáltatásokkal” (39. osztály) azonos jellegűek, mivel mindkettő szállítási szolgáltatás.

Rendeltetés

Az alábbi kérdéseket kell feltenni: 1) „Milyen igényeket elégítenek ki ezek az áruk és/vagy szolgáltatások?” és 2) „Milyen probléma megoldására szolgálnak?”.

⁽²⁹⁾ A Törvényszék 2003. november 4-i ítélete, CASTILLO / El Castillo (fig.), T-85/02, ECLI:EU:T:2003:288, 33. pont

A rendeltetést az áruk/szolgáltatások funkciója határozza meg.

A „rendeltetés” az áruk és szolgáltatások rendeltetésszerű használatát jelenti, beleértve a többfunkciós termékek rendeltetésszerű használatát is, és nem bármely más lehetséges felhasználást.

Például az „ecet” (30. osztály) házi tisztítószerként is használható. Ugyanakkor rendeltetése az, hogy mindennapi ízesítőként használják.

A rendeltetést kellően szűken kell meghatározni. Minél pontosabban egyeznek meg az áruk és szolgáltatások a fogyasztók azonos igényeinek kielégítésében vagy ugyanazon problémák megoldásában, annál nagyobb a súlya a rendeltetés tényezőjének.

Ezzel szemben, ha az áruk és szolgáltatások csak nagyon tág értelemben irányulnak a közönség azonos szükségleteire, ez csökkenti a rendeltetés tényezőjének jelentőségét, és akár azt is kizárhatja, hogy e tényező tekintetében egyáltalán egybeesést állapítsanak meg.

Ami az ezen alponthan szereplő első kérdést illeti, csavarhúzóként egy „konyhai kés” (8. osztály) is használható. Rendeltetése azonban az, hogy élelmiszerek darabolására használják a konyhai ágazatban.

Ami a második kérdésre adott választ illeti, a „hirdetési szolgáltatások” (35. osztály) lényege például, hogy segítséget nyújtanak másoknak saját áruik vagy szolgáltatásaik értékesítéséhez ezen áruk és szolgáltatások bevezetésének és/vagy értékesítésének népszerűsítése révén, illetve hogy reklámozás útján megerősítik az ügyfél piaci pozícióját és képessé teszik, hogy versenyelőnyre tegyen szert. A második kérdésre adott válasz egy másik példaként az „ingatlanügyletek” (36. osztály) magukban foglalják az ingatlankezelést és ingatlanértékelést, valamint az ingatlanügynökségi szolgáltatásokat, továbbá a konzultációt és az ehhez kapcsolódó tájékoztatás nyújtását. Ez elsősorban ingatlanok felkutatását, a lehetséges vevők számára történő hozzáférhetővé tételét és közvetítői tevékenységet jelent.

A használat módja

Az alábbi kérdést kell feltenni: „Hogyan használják ezeket az árukat és/vagy szolgáltatásokat?”

A használat módja meghatározza, hogy az árukat és szolgáltatásokat hogyan használják rendeltetésük megvalósítása érdekében.

A használat módja gyakran közvetlenül következik az áruk és szolgáltatások jellegéből és/vagy rendeltetéséből, ezért a hasonlóság vizsgálatakor önmagában egyáltalán nem, vagy csak csekély jelentőséggel bír. A fenti magyarázat ellenére a használat módja a jellegtől és a rendeltetéstől függetlenül fontos lehet, ha az jellemzi az árukat és/vagy szolgáltatásokat.

Ugyanakkor, még ha a használat módja az összehasonlítás tárgyát képező áruk és/vagy szolgáltatások jellemzésére szolgál is, és még ha az mindkét áru és/vagy szolgáltatás esetében azonos is, ez a tény

önmagában nem elegendő a hasonlóság megállapításához. Például a „rágógumi” (30. osztály) és a „nikotin gumi a dohányzásról való leszokást elősegítő segédanyagként” (5. osztály) használatának módja azonos, de jellegük és rendeltetésük eltérő.

Kiegészítő jelleg

Az alábbi két kérdést kell feltenni: „Az egyik nélkülözhetetlen (alapvető) vagy fontos (jelentős) a másik használatához?” és „A kapcsolat olyan szoros-e, hogy a fogyasztók azt gondolhatják, hogy a termékek előállításáért vagy a szolgáltatások nyújtásáért ugyanaz a vállalkozás felel?”

Áruk vagy szolgáltatások akkor kiegészítő jellegűek, ha egymással szoros kapcsolatban állnak, abban az értelemben, hogy az egyik annyira nélkülözhetetlen (alapvető) vagy fontos (jelentős) a másik használatához, hogy a fogyasztók azt gondolhatják, hogy a termékek előállításáért vagy a szolgáltatások nyújtásáért ugyanaz a vállalkozás felel⁽³⁰⁾.

Az áruk és/vagy szolgáltatások közötti kapcsolatot kellő bizonyossággal kell megállapítani. Amikor a kapcsolat nem kellően szoros ahhoz, hogy az nélkülözhetetlen (alapvető) vagy fontos (jelentős) legyen a másik használatához, nem állapítható meg egymást kiegészítő jelleg.

Az áruk és/vagy szolgáltatások közötti **funkcionális kapcsolat** általában határozottan jelzi az egymást kiegészítő jellegét: amikor például az egyik termék vagy szolgáltatás szükséges a másik megfelelő működéséhez, az egyik lehetővé teszi a másik használatát, vagy az egyik nem használható a másik nélkül. Például a „hajfesték-krémek applikátorai” (21. osztály) kiegészítik a „hajfesték-krémeket” (3. osztály), és ez utóbbiak megfelelő alkalmazására szolgálnak.

Előfordulhat az is, hogy egyrészt bizonyos termék, másrészt annak alkatrészei, alkotóelemei vagy szerelvényei között áll fenn kapcsolat. Ezért egymást kiegészítő jelleg áll fenn, amikor a megfelelő alkatrészt/alkotóelemet/szerelvényt önállóan értékesítik, és az szükséges a késztermék megfelelő használatához és/vagy amikor az alkatrész/alkotóelem/szerelvény nem használható rendeltetésszerűen, ha nem kerül a késztermékbe.

Az áruk és/vagy szolgáltatások bármely olyan együttes használata azonban, amelyet kényelmi szempontok vagy fogyasztói szokások vagy preferenciák befolyásolnak, nem minősül kiegészítő jellegnek. Ha az együttes használatuk csupán opcionális, de nem nélkülözhetetlen vagy nem fontos, hiányzik a szükséges szoros kapcsolat⁽³¹⁾.

Az áruk és szolgáltatások érintett közönsége és szokásos kereskedelmi származása fontos tényező a kiegészítő jelleg megállapításához.

Ezért ebben az értelemben:

⁽³⁰⁾ A Törvényszék 2011. május 11-i ítélete, FLACO / FLACO, T-74/10, ECLI:EU:T:2011:207, 40. pont; a Törvényszék 2012. november 21-i ítélete, ARTIS / ARTIST, T-558/11, ECLI:EU:T:2012:615, 25. pont; és a Törvényszék 2013. február 4-i ítélete, DIGNITUDE / Dignity, T-504/11, ECLI:EU:T:2013:57, 44. pont.

⁽³¹⁾ A Törvényszék 2015. október 28-i ítélete, MoMo Monsters / MONSTER et al., T-736/14, ECLI:EU:T:2015:809, 29. pont.

1. A meghatározás szerint a kiegészítő áruknak vagy szolgáltatásoknak együttesen kell felhasználhatónak lenniük, így a különböző közönségeknek szánt áruk és szolgáltatások nem lehetnek egymást kiegészítők⁽³²⁾.
2. Azok az áruk és/vagy szolgáltatások nem egymást kiegészítő jellegűek, amelyekről a fogyasztók nem gondolják, hogy kereskedelmi származásuk azonos⁽³³⁾.
3. Annak értékelésekor, hogy a fogyasztó általában számít-e arra, hogy kapcsolat áll fenn az áruk és/vagy szolgáltatások között, helyénvaló figyelembe venni a piacon aktuálisan fennálló gazdasági helyzetet⁽³⁴⁾.

Nem lehet kizárni, hogy egyes ágazatokban, így például a divátágazatban és a szépségipari ágazatban, az érintett közönség a különböző természetű, rendeltetésű és használatú árukat esztétikai szempontból kiegészítő jellegűnek tekintheti⁽³⁵⁾. A Törvényszék úgy határozza meg az esztétikai kiegészítő jelleg fogalmát, hogy a termékek közötti kapcsolatnak tényleges esztétikai szükségszerűségből kell következnie, abban az értelemben, hogy az egyik áru nélkülözhetetlen vagy fontos egy másik áru használatához, és a fogyasztók szokásosnak és általánosnak tekintik az említett áruk együttes használatát⁽³⁶⁾.

Versenyben

Az alábbi kérdést kell feltenni: „Helyettesítheti az egyik áru és/vagy szolgáltatás a másikat?”.

Az áruk és/vagy szolgáltatások akkor állnak egymással versenyben, ha egymással felcserélhetők⁽³⁷⁾. Ez azt jelenti, hogy ugyanazt az alapvető fogyasztói igényt szolgálják ki.

Bár a konkrét marketingstratégiák, beleértve az áruk és szolgáltatások árazását, jelentősen eltérhetnek egymástól, ez a tény önmagában nem befolyásolja annak elemzését, hogy az áruk és szolgáltatások versenyezhetnek-e egymással vagy sem.

Például az ebben az alpontban említett fenti kérdésre válaszolva a „tapéták” (27. osztály) és a „festékek” (2. osztály) versenyeznek egymással, mivel mindkettő falakat fed vagy díszít, és egyik helyettesítheti a másikat.

Forgalmazási csatornák

Az alábbi kérdéseket kell feltenni: 1) „Az áruknak és/vagy szolgáltatásoknak ugyanazok az értékesítési

⁽³²⁾ A Törvényszék 2009. január 22-i ítélete, easyHotel / EASYHOTEL, T-316/07, ECLI:EU:T:2009:14, 57-58. pont; A Törvényszék 2017. január 25-i ítélete, Choco Love (fig.) / CHOCOLATE, T-325/15, ECLI:EU:T:2017:29, 40. pont.

⁽³³⁾ A Törvényszék 2015. szeptember 17-i ítélete, Bankia / BANKY, T-323/14, ECLI:EU:T:2015:642, 35. és 37-38. pont.

⁽³⁴⁾ A Törvényszék 2018. január 16-i ítélete, METAPORN / META4 et al., T-273/16, ECLI:EU:T:2018:2, 41-42. pont.

⁽³⁵⁾ A Törvényszék 2007. július 11-i ítélete, TOSCA / TOSCA BLU (fig), T-150/04, ECLI:EU:T:2007:214, 35. pont.

⁽³⁶⁾ A Törvényszék 2007. július 11-i ítélete, TOSCA / TOSCA BLU (fig), T-150/04, ECLI:EU:T:2007:214, 36. pont; a Törvényszék 2011. október 20-i ítélete, COR / CADENACOR, T-214/09, ECLI:EU:T:2011:612, 32. pont; a Törvényszék 2018. szeptember 25-i ítélete, HIPANEMA (fig.) / Ipanema (fig.) et al., T-435/17, ECLI:EU:T:2018:596, 53. pont.

⁽³⁷⁾ „Felcserélhetőség” – A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete, K7 / K7, T-21/20, ECLI:EU:T:2020:550, 51. pont; „egymást helyettesíthetik” – a Törvényszék 2003. november 4-i ítélete, CASTILLO / El Castillo (fig.), T-85/02, ECLI:EU:T:2003:288, 35. pont.

helyei?” vagy 2) „Általában ugyanazokon az értékesítési helyeken nyújtják, illetve kínálják azokat?”.

A forgalmazási csatornák az áruk és szolgáltatások forgalmazási és/vagy értékesítési helyei.

Az „forgalmazási csatorna” kifejezés nem egy vállalat termékének értékesítési vagy népszerűsítési módjára, hanem inkább annak forgalmazási helyére utal. Az áruk és szolgáltatások hasonlóságának vizsgálata szempontjából a forgalmazási rendszer – legyen az közvetlen vagy közvetett – nem döntő jelentőségű.

Ha az összehasonlítás tárgyát képező árukat ugyanazon polcokon, illetve szupermarketek vagy áruházak ugyanazon részlegein kínálják, ahol együtt értékesítik a homogén árukat, vagy ha a szolgáltatásokat a létesítmények ugyanazon részlegein kínálják, ezen áruk és szolgáltatások forgalmazási csatornáikat tekintve megegyeznek. Hasonlóképpen, ez a tényező figyelembe vehető, ha az árukat és/vagy szolgáltatásokat kizárólag vagy jellemzően szaküzletek árusítják.

Az értékesítés helye azonban kevésbé fontos azokban az esetekben, amikor az összehasonlított áruk és/vagy szolgáltatások olyan kereskedelmi csatornákon keresztül kerülnek továbbításra, mint például szupermarketek, áruházak és online platformok, amelyek mindenféle árukat és szolgáltatásokat értékesítenek, mivel az érintett közönség tisztában van azzal, hogy az ezeken a helyeken értékesített áruk és szolgáltatások számos független vállalkozástól származnak.

Például:

- A „csónakok” (12. osztály) és a „vitorlák” (22. osztály) általában a vitorlás felszerelésekkel foglalkozó szaküzletekben találhatók.
- A „sportruházat” (25. osztály) és a „torna- és sportcikk” (28. osztály) forgalmazási csatornáit megegyezhetnek, és különösen ugyanazokban a szaküzletekben értékesíthetők ⁽³⁸⁾.
- Az „elektronikus játékkonzolok” (28. osztály) és a „számítógépek” (9. osztály) azonos forgalmazási csatornákkal rendelkezhetnek, különösen akkor, ha a számítógépek a játékhoz igazított speciális alkatrészekkel vannak felszerelve ⁽³⁹⁾.
- A „rágógumi” (30. osztály) és a „tej” (29. osztály) még akkor sem kerülnének ugyanarra a polcra vagy ugyanabba a részlegbe, ha a szupermarketekben találhatók.

Érintett közönség

Az alábbi kérdést kell feltenni: „Az áruk és/vagy szolgáltatások ugyanazokat a fogyasztókat, ugyanazon üzleti ügyfeleket vagy ugyanazon közönséget célozzák meg?”

⁽³⁸⁾ A Törvényszék 2023. június 29-i ítélete, Puma kontra EUIPO - Herno (HERZO), T-719/22, ECLI:EU:T:2023:369, 39. pont.

⁽³⁹⁾ A Törvényszék 2022. március 2-i ítélete, HONOR kontra Bizottság, T-171/21, ECLI:EU:T:2022:104, 62–63. pont.

Az érintett közönségnek az áruk és szolgáltatások tényleges és potenciális vevői tekintendők.

Ez állhat a nagyközönségből (széles nyilvánosság) és/vagy szakmai közönségből (üzleti ügyfelek vagy szakközönség).

Az érintett közönség nem feltétlenül azonos a végfelhasználóval. Például a 31. osztályba tartozó „takarmány” végfelhasználói állatok, ebben az esetben azonban az állattulajdonosok az érintett közönség.

E tényező alapján az alábbi következtetésekre juthatunk:

1. Az a pusztán tény, hogy a lehetséges vásárlók azonosak, nem jelent automatikusan hasonlóságot. Ugyanannak a vásárlói csoportnak a lehető legkülönbözőbb származású és jellegű árukra és szolgáltatásokra lehet szüksége. Az összehasonlított áruk és szolgáltatások megcélozhatják a nagyközönséget, de a rendeltetés (a fogyasztók igényeinek kielégítése) minden esetben eltérő lehet. Például a televíziókészülékeket, gépkocsikat és könyveket ugyanaz az érintett közönség – azaz a nagyközönség – vásárolja, de azok különböző fogyasztói igényeket elégítenek ki.
2. Míg az érintett közönség egyezése nem feltétlenül jelez hasonlóságot, a nagyon különböző közönségcsoportok erősen gyengítik a hasonlóság valószínűségét.

Bizonyos esetekben eltérő ügyfelek találhatók, például:

1. A két jegyzékben szereplő áruk és/vagy szolgáltatások egyaránt üzleti ügyfeleket szólítanak meg, akik azonban nagyon eltérő piaci ágazatokban tevékenykedhetnek. Példa: „Vegyi termékek erdészeti használatra” kontra „lakkipari oldószerek” (mindkettő 1. osztály).
2. Az egyik jegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások a nagyközönséget, míg a másik jegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások a céges ügyfeleket célozzák meg. Példa: „kontaktlencse tartók” (9. osztály) kontra „sebészeti készülékek és műszerek” (10. osztály).

Szokásos származás

Az alábbi kérdést kell feltenni: „Az árukat és szolgáltatásokat általában ugyanaz a vállalkozás állítja elő vagy nyújtja?”

A szokásos származás az áru előállításáért (gyártó) vagy a szolgáltatás nyújtásáért (szolgáltató) felelős szervezetet jelenti.

Ezt a tényezőt az érintett piaci ágazat (iparág) összefüggésében kell értékelni. Figyelembe kell venni a szóban forgó árukat előállító vagy szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások típusát.

Az áruk és szolgáltatások szokásos származásának meghatározása során a következő jellegzetességek

lehetnek relevánsak: gyártási helyszínek és módszerek, (műszaki) know-how, az érintett közönség számára ismert, kialakult kereskedelmi szokások és piaci gyakorlatok (közismert tények).

A gyártás helye különösen erőteljes jelzés lehet arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó áruk és szolgáltatások azonos forrásból származnak. Míg azonban a gyártás helyének egyezése közös szokásos származásra utal, az eltérő gyártási helyek nem zárják ki, hogy az áruk ugyanattól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származzanak. A „könyvek” (16. osztály) és az „e-könyvek” (9. osztály) (versengő áruk, mivel az e-média helyettesíti a könyveket) például egyaránt egy kiadóvállalat termékei, annak ellenére, hogy a gyártási helyek eltérőek lehetnek.

Az érintett közönség csak akkor érzékeli, hogy a különböző áruk és szolgáltatások közös kereskedelmi forrásból származnak, ha a szóban forgó áruk és szolgáltatások gyártóinak/szolgáltatóinak jelentős része azonos⁽⁴⁰⁾.

Az áruk és szolgáltatások különböző kategóriái, amelyeket főszabályként különálló, szakosodott vállalkozások állítanak elő/nyújtanak, nem tekinthetők úgy, hogy közös kereskedelmi forrásuk van, pusztán azért, mert jól ismert márkák kínálhatják azokat, mivel ezek az esetek marginálisak⁽⁴¹⁾.

Annak a pusztá ténye, hogy egyes gyártók két különböző árukategóriát állítanak elő, vagy egyes szolgáltatók különböző szolgáltatáskategóriákat kínálnak, nem elegendő annak bizonyítására, hogy az említett áruk és szolgáltatások gyártóinak vagy forgalmazóinak nagy része azonos⁽⁴²⁾.

A bevett kereskedelmi szokás, amely abban áll, hogy a gyártók tevékenységüket kiterjesztik szomszédos piacokra, különös jelentőséggel bír annak megállapítása szempontjából, hogy eltérő jellegű áruk vagy szolgáltatások származása azonos-e. Ilyen esetekben el kell döntenet, hogy az ilyen terjeszkedés bevett ágazati gyakorlat, vagy – épp ellenkezőleg – csak kivételes esetben fordul elő.

A piacon például bevett gyakorlat, hogy a „bőrszíjak” (25. osztály) gyártói „bőr kézitáskákat” (18. osztály) is gyártanak.

Ezzel szemben, noha az „üzemanyagok” (4. osztály) nagyon fontosak a „járművek” (12. osztály) működtetéséhez, az árukat se nem ugyanazok a vállalkozások gyártják, se nem ugyanazon védjegy alatt forgalmazzák. Az érintett közönség nem tekinthetné ezeket az árukat azonos kereskedelmi származásúnak, mivel a közönség nem gondolná, hogy a járművek gyártója az üzemanyagok kitermelése vagy finomítása területén is tevékenykedik⁽⁴³⁾.

2.2.3 A tényezők alkalmazására vonatkozó közös elvek

Az összehasonlításnak azon releváns tényezők azonosítására kell koncentrálnia, amelyek különösen jellemzőek az összehasonlítandó árukra és/vagy szolgáltatásokra. A releváns tényezők azonosítását követően az elbírálnak meg kell állapítania a közöttük fennálló kapcsolatokat és a releváns tényezők súlyát.

⁽⁴⁰⁾ Az EUIPO Nagytanács R 2013. július 18-i határozata, PAPAGAYO ORGANIC / PAPAGAYO, 233/2012-G, 67. pont; Az EUIPO Nagytanács R 2022. április 13-i határozata, ZORAYA / VIÑA ZORAYA, 964/2020-G, 33. pont.

⁽⁴¹⁾ A Törvényszék 2015. július 2-i ítélete, ALEX / ALEX et al, T-657/13, ECLI:EU:T:2015:449, 87. pont

⁽⁴²⁾ A Törvényszék 2014. január 23-i ítélete, SUN FRESH / SUNRIDER SUNNY FRESH (fig.), T-221/12, ECLI:EU:T:2014:25, 91. pont.

⁽⁴³⁾ A Törvényszék 2014. november 18-i ítélete, ELECTROLINERA / ELECTROLINERA, T-308/13, ECLI:EU:T:2014:965, 38. pont.

A fent említett tényezők értékelése során figyelembe kell venni a piacon aktuálisan fennálló valós gazdasági helyzetet. A Törvényszék indokolásban néhány alkalommal említést tett a piaci valóságról ⁽⁴⁴⁾.

A piaci gyakorlatban jelenleg érvényesülő tendenciák hatással lehetnek azokra a tényezőkre, amelyeket a fogyasztók az áruktól és szolgáltatásoktól általában elvárnak. A szóban forgó áruk és szolgáltatások összehasonlítása szempontjából releváns tényezők idővel változhatnak az érintett iparág fejlődésétől és a piac alakulásától függően ⁽⁴⁵⁾.

A tényezők közötti összefüggés

Az egyes tényezők között sok esetben összefüggés van abban az értelemben, hogy ha egy közülük közös, akkor egy másik tényező is megegyezhet.

Elvben a következő összefüggések érvényesülnek:

- Kiegészítő jelleg, érintett közönség és szokásos származás:

Az egymást kiegészítő áruknak és szolgáltatásoknak megegyezik a kereskedelmi származása, vagy valamilyen okot szolgáltatnak a fogyasztóknak annak vélelmezésére, hogy az áruk előállításáért és a szolgáltatások nyújtásáért is ugyanaz a vállalkozás felel.

A „síléc” (28. osztály) és a „síbakancsok” (25. osztály) például kölcsönösen kiegészítik egymást, mivel az egyik használata szükséges a másik használatához. Az érintett közönség azt gondolhatja, hogy ezen árukat ugyanaz a vállalkozás állítja elő, és hogy azok szükségesek egymás használatához.

A különböző közönségeknek szánt áruk és szolgáltatások nem tekinthetők egymást kiegészítőnek. Például nem állhat fenn kiegészítő kapcsolat egyrészt a gazdasági társaság működéséhez szükséges – szakemberek vagy vállalkozások korlátozott körének szánt – áruk vagy szolgáltatások, másrészt pedig az e vállalkozás által előállított – a nagyközönségnek szánt – áruk vagy nyújtott szolgáltatások között ⁽⁴⁶⁾.

- Rendeltetés és érintett közönség:

Az áruk és/vagy szolgáltatások rendeltetése gyakran segít az érintett közönség meghatározásában.

Példaként említhető a „szénsavas ásványvíz” és a „gyümölcslevek” (mindkettő a 32. osztályba tartozik), amelyek rendeltetése megegyezik (a szomjúság oltása) és ugyanazon érintett közönség igényeit elégítik ki.

- Rendeltetés, versengő jelleg és az érintett közönség:

Az áruk és szolgáltatások rendeltetése, az érintett közönséggel együtt, segíthet annak megállapításában, hogy azok versenyben állhatnak-e egymással.

⁽⁴⁴⁾ „Piaci gyakorlat” – A Törvényszék 2021. június 2-i ítélete, Hispino Suiza / Hispino Suiza, T-177/20, ECLI:EU:T:2021:312; „a piacon jelenleg fennálló valós gazdasági helyzet” – A Törvényszék 2018. január 16-i ítélete, METAPORN / META4 et al., T-273/16, ECLI:EU:T:2018:2, 43. pont.

⁽⁴⁵⁾ A Törvényszék 2018. január 16-i ítélete, METAPORN / META4 et al., T-273/16, ECLI:EU:T:2018:2, 41-43. pont.

⁽⁴⁶⁾ A Törvényszék 2009. január 22-i ítélete, easyHotel / EASYHOTEL, T-316/07, ECLI:EU:T:2009:14, 58. pont.

Például a „fürdőlepedők” (24. osztály) és „fürdőköpenyek” (25. osztály). Mindkét terméktípus rendeltetése a nedvesség felszívása a nedves bőrről, és ugyanazon közönség igényeit elégítik ki, amely egymást helyettesítő árukként tekinthet rájuk ⁽⁴⁷⁾.

Egy másik példa a „szájon át szedhető fogamzásgátlók” (5. osztály) és az „óvszerek” (10. osztály), amelyek rendeltetése megegyezik, és ugyanazt a közönséget célozzák meg, amely a fogamzásgátlás ezen alternatív formáit egymással versengőnek tekinti.

- Forgalmazási csatorna és az érintett közönség:

Az azonos forgalmazási csatorna azonos érintett közönséggel jár.

Például a „sör” (32. osztály) és az „almabor” (33. osztály) egyaránt alacsony alkoholtartalommal rendelkezik. Ezek az áruk a szomjúság oltására szolgálnak, és ugyanazokon az alkalmakon és helyeken fogyasztják őket. Ráadásul ugyanannak az érintett közönségnek kínálják őket ugyanazon kereskedelmi létesítmények ugyanazon részlegeiben ⁽⁴⁸⁾.

Hasonlóképpen, a „drágakövek” és az „ékszerek” (mindkettő a 14. osztályba tartozik) forgalmazási csatornája megegyezik, mivel mindkettő ékszerüzletekben vásárolható, és ugyanazt az érintett közönséget célozzák meg.

- A használat jellege, rendeltetése és módja:

A használat módja általában az áruk jellegétől és rendeltetésétől függ.

Például a „kenyér” és a „perek” (mindkettő a 30. osztályba tartozik) pékáruk. Ugyanazon alkalmakkor és ugyanolyan módon fogyasztják őket, más élelmiszerek kísérőjeként, uzsonnára stb. Ebből következik, hogy ezek az áruk jellegükben, rendeltetésükben és felhasználási módjukban megegyeznek.

Egy másik példa, hogy a ruházati kiskereskedelmi szolgáltatások és a lábbelikkel kapcsolatos kiskereskedelmi szolgáltatások (mindkettő a 35. osztályba tartozik) azonos jellegűek, mivel mindkettő kiskereskedelmi szolgáltatás, ugyanaz a rendeltetésük, mégpedig, hogy a fogyasztók kényelmesen kielégíthessék különböző vásárlási igényeiket, és ugyanaz a felhasználási módjuk is.

Az egyes tényezők jelentősége/súlya az értékelésben, és annak lehetősége, hogy egyetlen kritérium is az összehasonlított áruk és szolgáltatások hasonlóságának megállapításához vezet

A Canon-kritériumokat a vonatkozó ítéletben a köztük lévő kapcsolat vagy hierarchia feltüntetése nélkül sorolták fel, és egyenként vették figyelembe.

Az ítélezési gyakorlat által kidolgozott minden egyes tényező csak egy tényező a többi között, és a tényezők

⁽⁴⁷⁾ A Törvényszék 2020. szeptember 9-i ítélete, Dayaday (fig.) / DAYADAY (fig.) et al., T-50/19, ECLI:EU:T:2020:407, 128. pont.

⁽⁴⁸⁾ A Törvényszék 2006. november 15-i ítélete, BUDWEISER / BUDWEISER et al., T-366/05, ECLI:EU:T:2006:347, 45. pont. A Törvényszék 2011. október 5-i ítélete, ROSALIA DE CASTRO / ROSALIA, T-421/10, ECLI:EU:T:2011:565, 31. pont.

önállóak. ⁽⁴⁹⁾

Az áruk és szolgáltatások értékelésekor valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell venni. Az áruk és szolgáltatások típusától függően azonban egy adott tényező nagyobb vagy kisebb jelentőséggel bírhat. A különböző tényezők – az adott esettől függően – eltérő súllyal bírnak az értékelés során.

A jelleg, a rendeltetés, a kiegészítő jelleg, a versenyhelyzet és a szokásos származás közötti egybeesés általában nagyobb súllyal esik latba az áruk és/vagy szolgáltatások összehasonlításában, míg a használat módja, az értékesítési csatornák és az érintett közönség közötti egybeesés általában kisebb súllyal esik latba.

Az áruk és/vagy szolgáltatások összehasonlítása szempontjából releváns tényezőket azonban eseti alapon kell értékelni. A konkrét összehasonlítás sajátosságai miatt előfordulhat, hogy egyes tényezők nagyobb hatást fejtenek ki, mint mások.

Nem zárható ki, hogy az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság egyetlen tényezőn alapul ⁽⁵⁰⁾.

Az összehasonlítási tényezők alkalmazhatósága olyan helyzetekre, amikor i. az árukat más árukkal hasonlítják össze, ii. az árukat szolgáltatásokkal hasonlítják össze, és iii. a szolgáltatásokat más szolgáltatásokkal hasonlítják össze

Az áruk árukkal, valamint a szolgáltatások szolgáltatásokkal történő összehasonlításakor elvben ugyanazokat a tényezőket kell alkalmazni. E tényezők alkalmazásakor azonban figyelembe kell venni az áruk és a szolgáltatások közötti alapvető eltérést (kézzelfogható kontra nem kézzelfogható).

Mindemellett az áruk szolgáltatásokkal való összehasonlításakor is az áruk árukkal, illetve a szolgáltatások szolgáltatásokkal történő összehasonlításakor alkalmazott elveket kell alkalmazni.

Jellegük alapján az áruk általában eltérnek a szolgáltatásoktól. Ennek az az oka, hogy az áruk ipari cikkek, kézműves vagy kereskedelmi termékek. Értékesítésük rendszerint valamely kézzelfogható dolog tulajdonjogának átruházását vonja maga után. Másfelől a szolgáltatások immateriális tevékenységek nyújtásából állnak.

A szolgáltatások azonban kiegészíthetik az árukat, és azonos rendeltetésük is lehet, így versenyezhetnek az árukkal. Ebből következik, hogy bizonyos körülmények között megállapítható az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság.

⁽⁴⁹⁾ A Törvényszék 2021. június 2-i ítélete, Hispano Suiza kontra Hispano Suiza, T-177/20, ECLI:EU:T:2021:312, 53. pont.

⁽⁵⁰⁾ A Bíróság 2016. január 21-i ítélete, Carrera / CARRERA, C-50/15 P, ECLI:EU:C:2016:34, 23. pont; A Törvényszék 2021. december 1-i ítélete, ZARA / LE DELIZIE ZARA, T-467/20, ECLI:EU:T:2021:842, 122. pont; A Törvényszék 2021. június 2-i ítélete, Hispano Suiza / Hispano Suiza, T-177/20, ECLI:EU:T:2021:312, 53. pont.